

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512220400
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512220400.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: BTK - bývanie, teplo, klimatizácia s.r.o., Hradská 1/a, 821 07 Bratislava, IČO: 35 786 418, zastúpeného: iTRUST Legal, s.r.o., Seberíniho 2, 821 03 Bratislava, IČO: 36 808 181, proti žalovanému: H. L. H. - Lekárň MAGMA, Rusovská cesta 3298/17, 851 01 Bratislava, IČO: 30 805 813, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Martin Bránik, s.r.o., Mlynská 1, 934 01 Levice, IČO: 50 412 132, o zaplatenie 725.704,56 eur s príslušenstvom a o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 23Cb/242/2012 - 1297 zo dňa 17.01.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č.k. 23Cb/242/2012 - 1297 zo dňa 17.01.2018 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má proti žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol o zriadení záložného práva k bližšie špecifikovaným nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného evidovaným na LV č. XXXX, k.ú. H., okres: T. R., obec: T.-E..Č.. H. a k obchodnému podielu žalovaného ako spoločníka v spoločnosti LEKMAGMA, s.r.o. v prospech žalobcu. Súd sa oboznámil so Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzavretou medzi žalovaným a spoločnosťou HBR Slovakia, s.r.o., Nové záhrady 113/A, 821 05 Bratislava dňa 03.03.2017 (č.l. 1237 súdneho spisu) a konštatoval, že zmluvné strany sa dohodli na zabezpečení budúcich pohľadávok záložného veriteľa, ktoré vznikli, resp. vzniknú voči dlžníkovi na základe akýchkoľvek právnych vzťahov, najmä však na základe Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.07.2012 medzi záložným veriteľom ako mandatárom a dlžníkom ako mandantom a Zmluvy o finančnom poradenstve uzatvorenej dňa 28.08.2012 medzi záložným veriteľom ako poradcom a dlžníkom ako klientom do hodnoty istiny 250.000,- eur. Mal za to, že i keď hodnota istiny zabezpečovaných pohľadávok je podstatne nižšia než istina s príslušenstvom a náhrada trov konania priznaná súdnym rozhodnutím č.k. 23 Cb/242/2012-1135, vzhľadom na časový horizont medzi uzavretím Mandátnej zmluvy, Zmluvy o finančnom poradenstve a následnej Zmluvy o zriadení záložného práva, možno usudzovať, že žalovaný podniká kroky ohrozujúce uspokojenie pohľadávky oprávneného. Ďalej mal za to, že žalobca by sa zriadením i prípadných iných záložných práv k nehnuteľnostiam žalovaného, ocitol v znevýhodnenom postavení vzhľadom na princípy poradia uspokojovania oprávnených zakotveným v Exekučnom poriadku. Súd zároveň podoťkol, že žalobca osvedčil povolenie vkladu záložného práva spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o. predložením rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, číslo vkladu R. XXXXX/XXXX, zo dňa 19.06.2017 (č.l. 1234 súdneho spisu). Zastával názor, že žalovaného vlastnícke právo bolo vzhľadom k výške zabezpečovanej peňažnej pohľadávky, trovám konania a narastajúcemu úroku z omeškania súdom obmedzené len v nevyhnutnej miere.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 343 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný s odôvodnením, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP); konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP); rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Odvolateľ uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli konajúci súd k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, navyše považuje tieto dôvody za neosvedčené, a preto samotné nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za nezákonné.

3. V prvom rade žalovaný namietol, že konajúci súd založil svoje právne posúdenie na podklade dôkazných prostriedkov, ktoré boli nezákonne získané žalobcom. S poukazom na čl. 16 ods. 2, § 187 ods. 1 CSP, § 68 ods. 5 a § 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov (ďalej len „KZ“) vyslovil názor, že nakoľko sa žalobca dostal k dôkazným prostriedkom - Zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 03.03.2017 a Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor pod R. zo dňa 19.06.2017 nezákonne, takto nezákonne získané dôkazné prostriedky nemôžu byť v súlade s § 187 ods. 1 CSP pripustené ako zákonné dôkazné prostriedky, a ani súd nie je oprávnený na podklade nezákonne získaných dôkazných prostriedkov kreovať svoj právny názor. Zdôraznil, že postup súdu, kedy zakladá svoje právne posúdenie výlučne na základe nezákonne získaných dôkazných prostriedkov, je nepripustný, a preto je napadnuté rozhodnutie založené na nezákonne získaných dôkazných prostriedkoch nezákonné.

4. Žalovaný ďalej zastával právny názor, že žalobca na podklade nezákonne získaných dôkazných prostriedkov nijako neosvedčil obavu z marenia exekúcie. Uviedol, že konanie sp. zn. 23Cb/242/2012 nebolo meritórne ukončené, žalovaný podal proti rozsudku vo veci samej odvolanie a vzhľadom na zásadné procesné a hmotnoprávne pochybenia súdu prvej inštancie, očakáva zmenu prvoinštančného rozhodnutia, resp. jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie.

5. Poukázal na to, že záložné právo v prospech spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o. bolo zavkladované dňa 19.06.2017. Žalobca podával prvý návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia už 29.08.2017, t.j. v čase, kedy záložné právo bolo zapísané v katastri nehnuteľností. V tom čase konajúci súd nenachádzal dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uznesením č.k. 23Cb/242/2012-1126 zo dňa 24.11.2017, hoci uvedené záložné právo bolo zapísané v katastri nehnuteľností a túto skutočnosť si mohol súd ex offo preveriť. Vzhľadom na uvedené považoval za nepochopiteľné a aj neprijateľné, aby ten istý súd v krátkom čase horizonte (cca 2 mesiace medzi uznesením č.k. 23Cb/242/2012-1126 a napadnutým rozhodnutím), rozhodol úplne odlišne, a to bez akejkoľvek zmeny skutkových okolností. Mal za to, že takýto prístup súdu je v hrubom rozpore s princípom právneho štátu, ktorého eminentnou súčasťou je aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí.

6. Záverom žalovaný vyslovil názor, že vzhľadom na to, že od prijatia uznesenia č.k. 23Cb/242/2012-1126 nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností (záložné právo bolo zapísané už od 19.06.2017), konajúci súd nebol oprávnený prijať napadnuté rozhodnutie, lebo uznesenie č.k. 23Cb/242/2012-1126 zakladá prekážku „rei iudicata“ pre rozhodovanie súdu v tej istej veci v zmysle § 329 ods. 3 CSP.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd, nakoľko nie sú splnené predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v súlade s § 388 CSP zmenil napadnuté rozhodnutie a návrh zamietol.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že prvoinštančný súd už na základe listu vlastníctva č. XXXX (časť C: Tarchy) mohol ustáliť, že došlo k takému správaniu žalovaného (zriadeniu záložného práva voči spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o.), ktoré odôvodňuje zriadenie záložného práva požadovaného žalobcom v zmysle návrhu, s ktorým bol predložený i ďalší dôkaz (LV č. XXXX), ktorého uplatnenie a pripustenie žalovaný nenamieta. Vyslovil názor, že správanie žalovaného (zriadenie záložného práva žalovaným v prospech tretej osoby k jedinému majetku žalovaného, ktorého exekúciou by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu priznaná v konaní sp. zn. 23Cb/242/2012) nepochybne zakladá dôvod pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia súdom formou záložného práva k majetku

žalovaného v prospech žalobcu a odôvodňuje obavu, že exekúcia pohľadávok žalobcu uplatnených žalobou bude ohrozená.

8. Mal za to, že aj v prípade, ak by dôkazy, na ktoré žalovaný poukazuje, mohli byť z akéhokoľvek dôvodu považované odvolacím súdom za získané v rozpore s právom (čo však žalobca striktnie odmieta), nie je možné spôsob získania dôkazu posudzovať striktno izolovane od skutkového stavu (od sily záujmu na ochrane práva), ktorý sa daným dôkazom strana sporu snaží preukázať (v záujme ochrany ktorého sa dôkaz uplatňuje). Inak povedané, i dôkaz považovaný za získaný v rozpore s právom sa považuje za procesnoprávne prípustný, ak prejde testom proporcionality. Uvedené vyplýva aj zo základných zásad CSP, konkrétne z čl. 16 CSP, ako aj z dôvodovej správy k CSP a ustálenej judikatúry.

9. I keď žalobca akúkoľvek nezákonnosť predmetných dôkazov striktno odmieta, považoval za potrebné uviesť, že dôkazy predložené žalobcom, na ktorých údajnú nezákonnosť poukazuje žalovaný, sú nepochybne dôkazmi spôsobilými ovplyvniť významné skutkové zistenia v konaní a sú dôkazmi preukazujúcimi skutkový stav tvrdý žalobcom v návrhu (preukazujúcimi minimálne: i) zriadenie záložného práva žalovaným v priebehu súdneho konania sp. zn. 23Cb/242/2012 k jedinému bonitnému majetku žalovaného, ktorého exekúciou by mohli byť uspokojené pohľadávky žalobcu, ii) vklad predmetného záložného práva do katastra nehnuteľností, ako aj iii) vzájomný záväzkový vzťah medzi žalovaným ako záložným dlžníkom a spol. HBR Slovakia, s.r.o. ako záložným veriteľom, iv) podozrivé načasovanie zriadenia záložného práva žalovaným v prospech HBR Slovakia, s.r.o., v) nakladanie žalovaného s jeho nehnuteľným majetkom a z uvedeného dôvodu považoval za plne v súlade so zákonom, že prvoinštančný súd tieto dôkazy priustil.

10. Pokiaľ ide o uvedenie skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia pohľadávok žalobcu bude ohrozená, žalobca mal za to, že potrebu zriadenia zabezpečovacieho opatrenia dostatočne a nepochybne odôvodnil, a to uvedeným správaním žalovaného, ktorý zriadil k svojmu nehnuteľnému majetku (ako jedinému bonitnému majetku žalovaného) záložné právo v prospech spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o..

11. Záverom žalobca vyslovil názor, že od podania návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 16.08.2017 do podania návrhu zo dňa 13.12. 2017 došlo k zmene skutkových okolností, nakoľko zistil, že žalovaný nakladal s jediným bonitným majetkom žalovaného - nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v k.ú. H., okres: T. R., obec: T.-E.Č.. H., evidovanými na LV č. XXXX a zriadil záložné právo k uvedenému nehnuteľnému majetku žalovaného v prospech tretej osoby - spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o; pričom o tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel až po podaní návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 16.08.2017 a rozhodnutí prvoinštančného súdu o jeho zamietnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval žalobca odvolacie dôvody a všetky argumenty žalovaného ohľadom absencie existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená a prekážky rei iudicata, za právne irelevantné, nelogické a neudržateľné. Napadnuté uznesenie považoval za vecne správne, tak po skutkovej ako aj právnej stránke, a navrhol, aby ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 CSP potvrdil.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril odvolateľ, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach ohľadom nezákonnosti dôkazných prostriedkov a prekážky rei iudicata.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní obsahu spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

14. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým uznesením vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie stavu veci.

15. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

16. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

17. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 326 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

20. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

21. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

22. Zo zákonnej formulácie možno substancovať základné predpoklady na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia:

- zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len na návrh,
- spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty,
- zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku,
- existencia obavy z budúceho marenia exekúcie.

23. Popri všeobecných náležitostiach podania musí návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spĺňať aj osobitné náležitosti, ktoré vyplývajú predovšetkým z § 343 ods. 1 CSP v spojení s § 344 a § 326 ods. 1 CSP. V návrhu musí navrhovateľ jednoznačne vymedziť predmet, vo vzťahu ku ktorému žiada zriadiť záložné právo a musí osvedčiť, že exekúcia bude ohrozená. S poukazom na § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP navrhovateľ musí opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Nebude možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zriadením záložného práva v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je

ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti sporových strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Spôsobilým predmetom záložného práva môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá môže vzniknúť na základe rôznych právnych titulov. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Posledným predpokladom je, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie súd vychádza z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ poskytnúť dôkazy, ktoré osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer. Súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

24. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (R NS SR sp. zn. 5Obo 144/07; zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk R 20/1998).

25. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že v predmetnej veci sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keďže žalobca podal na súde návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý spĺňa všeobecné náležitosti podania v zmysle ust. § 127 CSP, tiež § 132 CSP ako aj osobitné náležitosti v zmysle ust. § 343 ods. 1 CSP.

Žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vymedzil predmet, vo vzťahu ku ktorému žiada zriadiť záložné právo, tiež označil dôvody svojej obavy, pre ktoré považuje exekúciu za ohrozenú. Z dikcie ust. § 343 ods. 1 CSP pokiaľ ide o predmet záložného práva, vyplýva podmienka, aby bol záloh spôsobilým predmetom záložného práva, musí byť prevoditeľným; na prevoditeľnosť zálohu je založený výkon záložného práva - speňaženie zálohu. Označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného takýmto prevoditeľným zálohom nesporne sú. Zároveň je splnená aj ďalšia požiadavka, t.j., že zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky. Žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia opísal skutočnosť, z ktorých vyvodzuje dôvodnosť a trvanie svojho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a uviedol, že dňa 12.12.2017 bol v predmetnej právnej veci vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 23Cb 242/2012-1135, ktorým prvoinštančný súd vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 725.704,56 eur s príslušenstvom, a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %. Predmetné konanie vo veci samej nie je zatiaľ právoplatne skončené, nakoľko žalovaný podal proti rozsudku odvolanie.

Žalobca osvedčoval obavu z ohrozenia výkonu exekúcie vznikom záložného práva v prospech záložného veriteľa HBR Slovakia s.r.o., na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzavretou medzi žalovaným a spoločnosťou HBR Slovakia, s.r.o., dňa 03.03.2017. Ako dôkaz k návrhu pripojil aj Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava číslo vkladu R. XXXXX/XXXX, zo dňa 19.06.2017 a LV č. XXXX. Žalovaný nespochybnil, že bolo zriadené záložné právo k bližšie špecifikovaným nehnuteľnostiam žalovaného v prospech spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o., zastával však názor, že žalobca dôkazné prostriedky pripojené k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava

číslo vkladu R. XXXXX/XXXX získal nezákonným spôsobom, a preto súd prvej inštancie na ne nemal prihliadať a na ich podklade rozhodnúť.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že aj zo samotného listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. H., okres: T. R., obec: T.-E..Č.. H., na ktorom je evidovaný nehnuteľný majetok žalovaného, ku ktorému bolo na základe návrhu zriadené záložné právo je možné zistiť, že žalovaný zriadil k predmetnému nehnuteľnému majetku záložné právo v prospech tretej osoby, takže aj v prípade, ak by žalobca nepredložil súdu žalovaným namietané dôkazy, súd mal o ňom vedomosť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného vo vzťahu k dôkazom predloženým súdu žalobcom za opodstatnené. Odvolací súd navyše dodáva, že v zmysle čl. 16 ods. 2 CSP, súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1. Odvolací súd zhodne so žalobcom poukazuje na Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, Števec. M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. strany 66, 67 a zdôrazňuje, že v zásade (spravidla, teda nie bezvýnimčne) je súd viazaný zákonom. Súd môže vykonať dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany ústavnokonformne posúdené v konkrétnom prípade ako silnejšie právo, než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Faktory, ktoré budú podmieňovať uvažovanie súdu pri posudzovaní (ne)prípustnosti nezákonných dôkazov prostredníctvom testu proporcionality, sú aj v režime CSP ponechané na voľnom uvážení súdu, ktorý bude vychádzať z osobitostí jednotlivého prípadu.

26. Odvolací súd sa ďalej zaoberal argumentáciou žalovaného v súvislosti s absenciou obavy z marenia exekúcie a stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie a žalobcu, že z uvedeného správania žalovaného vyplýva odôvodnená obava, že exekúcia pohľadávok žalobcu, uplatnených v konaní vo veci samej, by mohla byť ohrozená, vzhľadom na existenciu záložného práva k majetku žalovaného v prospech tretej osoby a je ohrozená i v súčasnosti, nakoľko tento právny stav spôsobil, že konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na záloh, bude možné viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s výkonom rozhodnutia alebo s exekúciou súhlasí (§ 151h zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník). Ako konštatoval súd prvej inštancie aj vzhľadom na časový horizont medzi uzavretím Mandátnej zmluvy, Zmluvy o finančnom poradenstve a následnej Zmluve o zriadení záložného práva možno usudzovať, že žalovaný podniká kroky ohrozujúce uspokojenie pohľadávky oprávneného. Žalobcom tvrdená existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie sa odvolaciemu súdu javí ako reálna, a preto si vyžaduje zásah v podobe nariadenia navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaný nespochybnil, že predmetné nehnuteľnosti predstavujú jeho jediný majetok. Žalobca, v prospech ktorého je zriadené zabezpečovacie opatrenie, má v prípade existencie exekučného titulu postavenie záložného veriteľa, ktoré ho oprávňuje začať s výkonom záložného práva v súlade s ust. § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, predajom zálohu podľa zákona o dobrovoľných dražbách alebo sa domáhať uspokojenia podľa exekučného poriadku.

27. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia žalovaný, ako vlastník svoje vlastnícke právo nestráca, a pokiaľ odpadnú dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené (§ 334 CSP v spojení s § 344 CSP) je možné podať návrh na jeho zrušenie. Je tiež potrebné zdôrazniť, že predbežným či zabezpečovacím opatrením sa určitý stav nastoľuje len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, ktorá sa poskytuje až rozhodnutím vo veci samej (R NS SR sp. zn. 3Cdo 342/2015). Odvolací súd dáva za pravdu žalobcovi, že predmetné zabezpečovacie opatrenie formou záložného práva k majetku žalovaného je len dočasné a s ohľadom na výšku pohľadávok žalobcu, nijakým spôsobom neobmedzuje žalovaného pri výkone jeho ústavného práva vlastníť majetok ani do jeho práva nepomerne nezasahuje, nakoľko žalovaný a jeho manželka (a v prípade nebytového priestoru č. X aj ďalší podielovní spoluvlastníci) budú naďalej v plnom rozsahu oprávnení tieto nehnuteľnosti užívať, držať alebo prenajímať, ale naopak sa zriadením zabezpečovacieho opatrenia poskytla žalobcovi ochrana jeho práv a majetku pre prípad, že by sa žalovaný opätovne pokúsil nakladať s majetkom a svojím správaním by ohrozoval uspokojenie pohľadávok žalobcu v exekúcii. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vzal do úvahy aj zásadu proporcionality, keďže žalovaného vlastnícke právo bolo vzhľadom k výške zabezpečovanej peňažnej pohľadávky, trovám konania a narastajúcemu úroku z omeškania súdom obmedzené len v nevyhnutnej miere.

28. Taktiež námietka žalovaného, že konajúci súd nebol oprávnený rozhodnúť vzhľadom na prekážku rei iudicata, je nedôvodná, nakoľko uznesenie č.k. 23CbZ242/2012-1126 nezakladá prekážku „rei iudicata“ v zmysle § 329 ods. 3 CSP. Od podania návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia

zo dňa 16.08.2017 do podania návrhu žalobcu zo dňa 13.12.2017 došlo k zmene skutkových okolností, nakoľko žalobca po rozhodnutí prvoinštančného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 16.08.2017 zistil, že žalovaný nakladal s jediným bonitným majetkom žalovaného a zriadil záložné právo k uvedenému nehnuteľnému majetku žalovaného v prospech tretej osoby - spoločnosti HBR Slovakia, s.r.o.. V prospech uvedeného tvrdenia žalobcu svedčí aj tá skutočnosť, že žalobca prvý návrh opieral o iný skutkový stav a potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil v prvom rade tým, že žalovaný sa už v minulosti preukázateľne pokúšal zmariť uspokojenie zabezpečovanej pohľadávky žalobcu tak, že podnikal kroky smerujúce k predaju predmetných nehnuteľností.

29. V tejto súvislosti nie je dôvodná ani argumentácia žalovaného, že súd prvej inštancie si mohol pri rozhodovaní o prvom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ex offio preveriť, že už v čase podania prvého návrhu bolo záložné právo zapísané v katastri nehnuteľností. Odvolací súd poukazuje na to, že dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu a žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. Civilný sporový poriadok do ustanovenia § 185 zaviedol princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

30. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a dôvodnosť podaného návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a v tomto smere veci správne právne posúdil v zmysle zákonných ustanovení platných a účinných v čase vydania uznesenia. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca v súlade s § 325 ods. 1 CSP osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a uviedol skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému navrhol poskytnúť ochranu.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

33. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).